

ressò mont-rogenç

EL CATALÀ UN PERILL PER A LA BONA CONVIVÈNCIA

Jaume Borràs i Galceran
És llicenciat i professor de batxillerat

15-03-2023

Estic des de fa temps preocupat. Sembla ser que la nova llei del català, debatuda pel nostre Parlament, ha posat molt neguitosos els caps ben pensants del regne. Si et llesves amb el so inconfusible i mediàtic de les ones de Madrid, des de la de Polanco a la de Luis del Olmo, t'agafen uns calfreds que no et deixaran en la resta del dia. T'afaites i al mirall hi veus reflectit un malvat genocida serbi o un catalanista imperialista. Sí, home! Ja ens ho diu amb claredat l'ABC i l'inefable Jiménez Losantos a El Mundo, el català és perillós, vol suprimir una llengua maltractada i perseguida com el castellà.

Potser estic boig, però la impressió que tens al carrer, mirant la televisió, anant al caixer automàtic de molts bancs, fullejant la premsa dels quioscos, rebent una munió de correspondència, mirant les etiquetes dels articles de primera necessitat, les coses no semblen ser exactament com ens ho venen des de Madrid.

El català és com una formiga que reclama una mica d'espai a la seva terra i contempla astorada com l'elefant li ha pispat la casa. Plora perquè les minses reivindicacions de l'insecte el porten a la ruïna.

El més xocant, tanmateix, no són les llagrimotes hipòcrites dels mamuts prehistòrics de Madrid. A casa nostra apareixen formigues preocupades pels drets inviolables de l'elefant, fins i tot digníssims representants de les formigues pensen que la llei en fa un gra massa, que serem mal vistos, que els nostres productes seran rebutjats a la terra dels paquiderms. Jo, formigueta del carrer, encara ho entenc menys quan pots comprar uns mocadrets de paper amb lletres gregues o portugueses i ningú no fa cap escarafall.

També apareixen intel·lectuals 'progres' que ens avisen del perill d'incidir massa en el tema: que si mestissatge, que si la multiculturalitat, que si foragitar localismes i provincialismes, que cal que ens obrim a la modernitat del bilingüisme, cosa que, per altra part, només posem en pràctica les formigues.

Potser caldrà fer cas a Darwin, aquell que parlava de l'evolució de les espècies, i deixar de ser formiga perquè és un animal que posa en perill la pacífica convivència social en el regne dels elefants. Desem al calaix aquesta llei tan negativa i deixem que el nostre parlament de segona divisió esdevingui un club de tercera regional. Ja tenim un Barça, què més volem?

Publicat a la revista Cambrils el 1997
(Creiem que per la seva actualitat,
val la pena tornar-ho a publicar)